

Visaci Zamek, Jako Vzdycky

Cas: 3:38

Dnes vecer vypadnem, treba to bude jiny,
vcera to nevyslo, zbyl jen pocit viny,
asi jsme delali naky kruty chyby,
ze jsme jen sedeli a mlceli jak ryby.
Jdem do novy hospody, tam nas nikdo nezna
a budeme tajemny, to nam jde moc bezva,
holky to sebere a hodej po nas vokem,
pak uz se chytme, vemem si je bokem.
Hlavne se dohodnout a ne chtit vsichni jednu,
at uz je jistota, kdyz od stolu se zvednu,
lepsi holka skareda, ta bude jeete rada,
ze si nasla prima HA HA kamarada.
Kam jsme to vlezli jsou tu samy chlapi,
zase to nevyjde a to me teda trapi,
aspon tu propijem nejaky to kilo,
vsechno je takovy jako vzdycky bylo.
Servirka, co tu nosi, neni vubec lina,
ze zvyku ji cumim do klina,
ji to vubec nevadi a me chyta slina,
tak se mi zda, ze tu dneska jeste bude psina.
Kdyz slo okolo, placl jsem ji po zadku,
hostinskem vykrik: "Padej ven, ty spratku."
Vybehl jsem ze dveri a venku huste lilo,
vsechno je takovy, jako vzdycky bylo.
Vsechno je takovy, jako vzdycky bylo, bylo.
Vsechno je takovy, jako vzdycky bylo.
Vsechno je takovy, vsechno je takovy.
A to se jeste uvidi.